

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

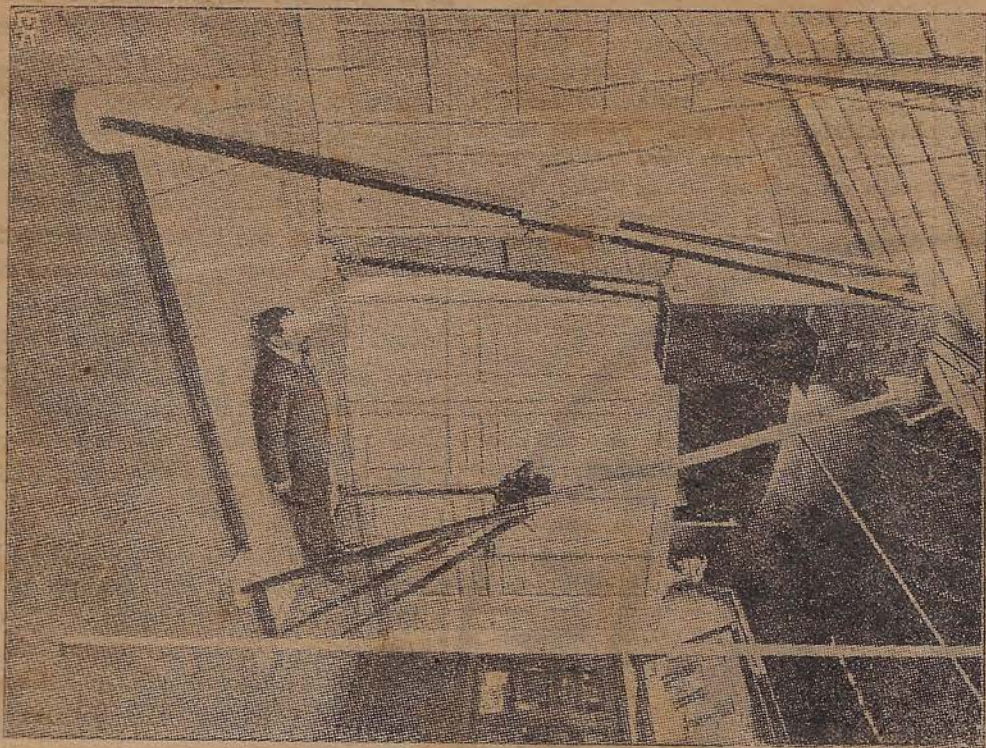
ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ - ΑΡΙΘΜΟΣ 27 2

ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΡΙΣΤ. Ν. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΕΡΙΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΠΥΡΚΑΓΙΑ

ΠΑΣΣΑ-Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΟΥΛΕΜΒΟΥΡΓ-Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΜΩΝ ΟΘΩΜΑΝΩΝ-ΟΛΑΙ ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ,"

Τὸ ἀνθρωπομετρικὸν τμήμα τῆς Παρισινῆς Ἀστυνομίας

Η ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΜΩΡΑΪΤΟΥ ΚΑΙ Ο ΚΑΤ' ΑΥΤΗΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ι.

Μετά τὸ νυκτερινὸν τῆς «Ἑλλάδος» ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία, συνεπὴς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς, προσέβη διὰ τῶν ἐδῶ ἀντιπροσώπων τῆς εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν προκαταρκτικῶν ἐκείνων διατυπώσεων, αἱ ὁποῖαι πάντοτε προηγούνται τῆς πληρωμῆς τῶν ἀσφαλιστρῶν. Μετὰ τὰς διατυπώσεις δὲ ταύτας, ἀποδειχθέν-

«Ὅταν ἡμεῖς ἐδῶ, διὰ τῶν προδικαζόντων καὶ ἐντεταλμένων τούτων κρυπτῶν μας, ἐζητούμεν νὰ πείσωμεν ὅλην τὴν ὑψηλὴν, ὅτι ὁ τιμιώτερος τῶν συμπολιτῶν μας, εἶνε ἕνας εὐτελὴς βουλευτῆς κερκεδων, ὅταν ἡμεῖς ἐδῶ, διὰ τινων ἐφημερίδων, ἐπεμνόμεν νὰ θεωρῶμεν τὸ νυκτερινὸν ὅχι τυχαῖον, τὴν ἠθέλησε νὰ κέρη ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία;

Ἐσκέφθη καὶ αὐτὴ, ἐπιχειρηματικῶς, καὶ εἶπεν:

— Ἐγὼ, εἶμαι πεπεισμένη, ὅτι τὸ νυκτερινὸν ἦτο, ἀπλοῦστα, τυχαῖον δυστύχημα. Ἐγὼ γνωρίζω καλὰ τὸν Μωραῖον καὶ δὲν ἔχω καμμίαν ἀμφιβολίαν, διὰ τὴν τιμιότητα αὐ-

τοῦ. Μὴ ἀπορῶ εἰς τὴν ἀντιμετώπι-

μιτοποδίας αὐτῆς ἰδρῶσαν καὶ μίαν λέσχην ὑπὸ τὴν προσεδρσίαν τῆς κυρίας Ρόνου. Καὶ ἰδοὺ πῶς ὁμίλησεν εἰς δημοσιογράφους ἡ κυρία πρόεδρος:

«Θὰ ἀρχίσωμεν τὰς προσπάθειάς διὰ τὴν ἐπικρατίαν ἡ μὲν τῶν περιπτῶν μετὰ τὰς ἀδελφὰς καὶ τῶν προγεγενημένων εἰς τὰ ἰδιωτικά δάση, ὡς ὅπου κατορθώσωμεν νὰ ἔχωμεν μίαν ἡμέραν εἰς κάποιον προδότην ἕνα καλὸν ἴδρυμα μετὰ τὰ ὄργανα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γυναικός.

Αἱ κόραι τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, παροικῶσαι διὰ τὸ κάλλος τῶν καὶ τὴν πλαστικότητα τοῦ σώματος, ἐλεγκματοῦσαν μετὰ τὰς κνήμας γυμνάς καὶ ἔφερον σανδάλια δεμένα γύρω ἀπὸ τὰ σφυρά.

Δὲν θὰ ζητήσωμεν ἀμέσως ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τὰς ὁπαδούς μας νὰ μὴ φέρουν περικνημίδας. Ἀλλὰ θὰ ἐνεργήσωμεν, ὥστε νὰ τὰς βγάλουν,

ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον. Ὅσον ἀπορῶ ἡμᾶς, τὰς κυρίας διοργανώτριας τοῦ κινήματος, δὲν θὰ φορέσωμεν ποτὲ πλέον κάλτσες, καὶ τὰ σανδάλια μας θὰ τὰ δένωμεν, ὥστε αἱ ἀρχαῖαι Ἑλληνίδες, περὶ τὰ σφυρά».

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΤΑ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ

Ὁ κ. Λουμπὲ, ὁ παρίγνωτος γάλλος ναυπηγὸς ὑποβρυχίων, κατεδίδακε τὴν Γαλλικὴν μέθοδον τοῦ περιορισμοῦ τῆς ναυπηγείας τοιούτων ἀκαθάρτων εἰς τὰ δημόσια ναυπηγεῖα διὰ τὸν λόγον τῆς ἐκμετάλλεως. Τὸ μονοπώλιον ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ναυπηγείων ἐν Γαλλίᾳ εἶπεν, ἄγει εἰς μακρὰν βραδύτητα καὶ καταστρέφει τὴν ἀντιλαβὴν καὶ τὴν πρὸς τὸν ἔργον ἐκ τῶν ἀνταγωνιστῶν. Ὁ κ. Λουμπὲ θεωρεῖ ὡς κίθαριν οὐτοσίαν τὴν ἰδέαν ἐπὶ ὑποβρυχίων 650 ἕως 800 τόννων καὶ ταχύτητος 15 μιλίων κατ' ὥραν δύναται νὰ πλένῃ εἰς τὰς ἀναπεπταμένας θαλάσσας. Τὴν δύναται νὰ κάμῃ τοιοῦτον ἀκάθαρτον ἔργον ὁ Λουμπὲ κατὰ θεωρητῶν καὶ τεθωρακισμένων καταδρομικῶν μετὰ ταχύτητος 19 ἕως 23 μιλίων καὶ ἀντιτορπιλικῶν ταχύτητος 28 ἕως 43 μιλίων. Τὸ μήκος τοῦ μεγαλειότερου ὑποβρυχίου, ὡς τὸ ἄρτι κατασκευασθέν ἐν Χερσούργῳ δοβαρὸς παρακωλύει τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ λειτοουργίαν, τοῦτέστι τὴν παράκτιον ἀμύνην, διερεῖ δὲ τὸν κυβερνήτην τῆς πιθανότητος τοῦ νὰ ἴδῃ αὐτοπροσώπως τι γίνεται ἀμφοτέρωθεν τοῦ ἀκάθαρτος.

Ὅν ἔκτον ὅμως ὑποβρυχίων μήκους 65 μέτρων πλέον 8 μέτρα ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης θὰ διέτρεχε τὸν κίνδυνον ν' ἀδῇ τοῦ πυθμένος εἰς βάθος 20 μέτρων. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ αἱ προδότην ὅπως κατασκευάσῃ τὰ ὑποβρυχία ἱκανὰ νὰ ἐκτελέσωσιν ἀποστολὴν, δι' ἣν εἶνε ἐντελὲς ἀκατάλληλα, ἐνδέχεται νὰ προκαλέσῃ διφοδρᾶν ἀντιδράσιν κατὰ τοῦ τύπου τοῦτον τῶν ἀκαθάρτων, πραγματικῶν ἔργων τῶν ὁποίων εἶνε ἡ ἀμύνη τῶν ἀκτῶν καὶ τῶν ἀπένανθ θαλασσῶν, ἔργον δὲ βεβαίως ἐντὸς τῆς δυνάμεως ἀκαθάρτων μὴ υπερβαίνοντων τοὺς 330 τόννους.

απογοήστους της πληρωμής των ασφαλιστρών. Μετά τας διατυπώσεις δὲ ταύτας, ἀποδειχθέντες τοῦ ὅλως τυχαίου τοῦ δυστυχήματος, καὶ βεβαιωθέντος αὐτοῦ διὰ τρόπου μὴ ἐπιδεχόμενου ἀμφισβήτησιν, ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία, ἥτο ἐτοίμη νὰ καταβάλῃ τὰ ἀσφάλιστα, ὅταν φωνῇ, ἀπροόπτως, ἀποτόμως, ἐλπίζτως, ἀνέδρα νὰ πράξῃ αὐτο.

Καὶ διατί;
Δὲν εἶνε δύσκολον νὰ τὸ ἐννοήσῃ τις.

Ἡ ἀσφαλιστικὴ αὕτη ἐταιρεία, ὅποια ἐγνώριζε, τὸ μὲν τὴν ἐκτέλῃ καὶ ἐλκεῖναι τοῦ ὠραίου, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐπὶ σὺν συνηλλάσσετο, τὸ δὲ, ὡς ἀκριβὴ αἰτίαν, καὶ τὸ ἀναμειβόμενόν τυχαιὸν τοῦ δυστυχήματος ἡ ἀσφαλιστικὴ αὕτη ἐταιρεία, ἡ ὁποία πλήρη καὶ ἀκριβοῦστον εἶχεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνας ναυτιλούς ἡ ἀσφαλιστικὴ αὕτη ἐταιρεία, λέγομεν, ἐδεδίκασε προκειμένου νὰ καταβάλῃ τὰ ἀσφάλιστα τῆς «Ἑλλάδος». Καὶ ἀνέδρα νὰ πράξῃ τοῦτο. Καὶ μὲν αὐτὴ ἀναβολή, μετὰ τὴν ἐργασίαν μάλιστα ὅλων τῶν νομίμων διατυπώσεων, ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἄρνησιν! Καὶ ἐδεδίκασε, καὶ ἀνέδρα, καὶ ἡρνήθη διότι, θέλουσιν καὶ μὴ, ἡναγκάσθη ὅπως νὰ δώσῃ προσηχὴν, εἰς τὴν «Ἑλλάδα», εἰς τὰς ἐκ τῆς ΤΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ὁληκτῆ τῆς ἰδέας, ἀπερχομένης συκοφαντικῆς κατὰ τὸ ὠραίου διαδόσεις.

Δὲν εἰξεύρομεν ἂν ἄνθρωπος, ὅπως σκεπτόμενος, θὰ κατηρῆσθαι διὰ τοῦτο τὴν ἀσφαλιστικὴν ἐταιρείαν. Αἰετὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ἡθέλατε νὰ κἀμῃ ἡ ἀσφαλιστικὴ αὕτη ἐταιρεία, ἡ ἀπὸ τῶν νομῶν ἀποτελουμένη, ὅταν ἡμεῖς οἱ ἔδοι ἀπὸ ἐδῶ, οἱ «Ἑλληνας ἡμεῖς, προκειμένου περὶ τοῦ ὠραίου, μεγάλου τοῦ Ἑλλήνου καὶ τοῦτο, ἀπὸ τῆς ἐκτέλεστος τοῦ ναυαγίου, ἀκούσιν ἐκτελεστικὰ ὅρακα τῶν ξένων γειτόνων, ἡ προσηχὴ πᾶσι τὴν τοῦ ἐφορῆτου τοῦτο κοινὸν ὄντας, ἡ ταπεινὴ καὶ εὐτελεῖ μισθονόμος ἐξυπηρετοῦντες, νὰ ἐπαύσαμεν κρυψάζοντες:

Τὸ ναυάγιον ἦτο πλεονέκτημα νουαγίου ἦτο παρεσκευασμένον. Αὐτὸ εἶπεν ὁ θεὸς καὶ ἐκεῖνο εἶπεν ὁ τάδε. Καὶ ἡμεῖς ὁ ὁραὶο τὸ βλαπτικὸν τοῦ ἐχθροῦ καὶ. Ἡράπερι νὰ ἐπεμῇ ἡ θεοσύνη. Καὶ ὅπως ἔπρεπε, καὶ ἐβίβασεν, τὴν καὶ θεοθε...

Ἐργαζόμενοι καλὰ τὸν ὠραίου καὶ δὲν ἔχω καμμίαν ἀμφισβόλειαν, διὰ τὴν τιμιότητα αὐτοῦ. Μὰ ἀφοῦ εἶς, κύριοι! Ἑλληνας, θέλετε διαφρασετικὰ τὰ πράγματα, τότε τὰ θέλω καὶ ἐγώ. Αἰετὶ ἐπὶ τέλους ἐγὼ ἔχω νὰ κερδίσω τὰ ἀσφάλιστα.

Καὶ ἡρνήθη τῶν ἀσφαλιστρῶν τὴν καταβολήν.

Τὰς συνεπείας τῶρα τῆς τοιαύτης ἀρνήσεως τῆς Ἑταιρείας, καὶ τὰ μετὰ τὴν ἀρνήσιν αὐτῶν λαβόντι χώραν, θέλομεν ἔδῃ εἰς τὸ φύλλον τῆς αὔριου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΙΕΙΝΗ Ο ΕΡΡ. ΣΙΨ

Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἑρρ. Σίψ γενομένη δωρεὰ ἐκ 500,000 δολλαρίων πρὸς τὸ Παρεπιστήμιον Τζῶνς Χόλκινς διὰ τὴν μελέτην τῆς παραφροσύνης καὶ τὴν ἐπιμελεστέραν θεραπείαν τῶν παραφροσῶν πιθανόν θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐναρξήσασθαι ἐκτελείαν κατὰ τῆς παραφροσύνης κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν γνώμην ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Οὐάιτ διευθυντοῦ τοῦ Κυβερνητικοῦ Φρενοκομείου.

Ἡ ἐκπαιδεία αὕτη, ἥν ἡ μεγάλη δωρεὰ τοῦ κ. Σίψ κατέστησε δυνατὴν, θὰ ἀρκεσθῇ εἰς ἵδρουν τακτικῆς κλινικῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸ Παρεπιστήμιον νοσοκομείον. Ὡς ἐξηγήθη ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Οὐάιτ ἡ διάγνωσις τῆς παραφροσύνης εἶνε ἤδη ἐπὶ ἐπιστημονικῆς βάσεως, τόσον ὅσον ἑτεροὶ κλάδοι τῆς ἱατρικῆς. Ἡ ῥιζικὴ παρῆλκσις, ἥτις θὰ ἐγκαινοσθῇ ὅταν, ἔσται ἡ ζήτησις περιπτώσεων ἀρκετικῆς παραφροσύνης καὶ ἡ ὑποβολὴ τῶν πασχόντων εἰς θεραπείαν προληπτικοῦ χαρακτῆρος.

Τὰ δημόσια σχολεῖα θὰ ἐπιθεωροῦνται τελείως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο. Οὐδὲν δύναται νὰ ἐπιτελεσθῇ ἄνευ προσφυγῆς εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα. Οἱ ἀδελφεοὶ οἱ ἔχοντες ἀνάγκην θεραπείας κατὰ τὰ πρῶτα στάδια τῆς φρενοπαθείας θὰ τροποδοτῶνται ἐκ μέρους τῶν σχολείων, δωρεὰν θεραπείας παρεχομένης εἰς τοὺς γονεῖς τῶν πασχόντων παιδιῶν, ἀλλὰ καὶ μέχρι τινὸς βαθμοῦ αὐτὰ τὰ σχολεῖα θὰ καταπύξω κλινικαὶ καὶ μεγαλειότατοι κλινικοὶ ἢ ὅσον θὰ ἦτο δυνατόν ἐν οἴκῳ ὅποτε νοσοκομείον.

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΧΩΡΙΣ ΚΑΛΤΣΑΙΣ

Ἡ αὐθάδης μόδα τῶν ἐσθῆτων τῆς «Ντι-ρεκτουάρ» ἐν εἶδει ἀρχαίων φαινομενῶν ἢ ἀκριβέστερον φαινομενῶν, ἡ ὁποία ἐσκανδαλίσθη μὲν πρὸ ὀλίγων ἐβδομάδων τοὺς Παρισίους εὐρίσκει πολὺ ψυχρὰν ἀποδοχὴν εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ κέντρα τοῦ ἀνατολικοῦ σφαιροῦ. Τὰ χρονικά τοῦ σφαιροῦ ἀναφέρουσιν, ὅτι μετὰ τὸ Παρίσι δύο μόνον εὐρωπαϊκὰ φαινο-

μεν, ἡ ἀνεργάσωμεν, ὥστε νὰ τὰς βγάλουν, νους.

ΠΩΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΛΑΜΠΑΚΗΝ

Τώρα—ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Λαμπάκης—περιμένετε βεβαίως νὰ ἀκούσῃτε τίς πταίει. Πρῶτον θὰ σᾶς εἰπῶ γενικῶς τίς πταίει διὰ τὰς ἐπερχομένας καταστροφὰς καὶ ἔπειτα ἀποκλειστικῶς τίς πταίει διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων.

Γενικῶς δι' ὅλα ταῦτα πταίει πρῶτον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν. Εἶτα δὲ τὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Πταίει τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διότι εἰς κανὲν μέρος τοῦ κόσμου δὲν γίνεται προέκτασις σχεδίου πόλεως χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἱδρύματα σχολεῖα καὶ ναοί. Εἶνε πλέον ἡ ἀναμφισβήτητος περὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι θὰ κατοικήσουν ταῦτα ἢ ἐκεῖνα τὰ τετράγωνα τῆς πόλεως ἔχουσιν ἀνάγκην σχολεῖον καὶ Ἐκκλησίας.

Σᾶς ἐρωτῶ εἰδότε ποτὲ προέκτασιν σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν εἰς τὸ ὅποιον νὰ ὀρίζηται οἰκόπεδον διὰ Ἐκκλησίαν; (Ἀφίνω τὸ σχολεῖον διότι ἀνήκει εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν.)

Καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶνε Χριστιανοί, θὰ θελήσωσι νὰ ἐκκλησιασθῶσι. Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ χωρῶσι συνωστισμένοι ὑπὸ τοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους, ἢ ὑπὸ τοὺς Ἁγίους Θεοδώρους, οἱ ὅποιοι ἐκτίσθησαν εἰς ἄλλην ἐποχὴν καὶ δι' ὀρισμένον πληθυσμόν;

Ἐδῶ δύο πράγματα θὰ συμβῶσι, ἢ θὰ μείνωσιν ἀνεκκλησίαστοι ἢ θὰ εὐθυνθῶσιν καταστρεφόμενοι οἱ ἀρχαῖοι ναοί, ὅπερ καὶ γίνεται.

Ἐὰν ὅμως εἰς ἐκάστην ἐπέκτασιν συνοικίας ὀρίζετο καὶ οἰκόπεδον δι' Ἐκκλησίαν, θὰ εἴχομεν αὐτὰς τὰς καταστροφὰς;

Οὕτως οἱ νέοι συνοικισμοὶ ἀνευ φροντίδος περὶ ἐκκλ. μένοντες καταφεύγουσι εἰς μικρότατα παρεκκλήσια ἐκεῖ που πέριξ κείμενα, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὁρησκειντικῶν αὐτῶν καθήκοντων καὶ ἄλλα μετὰ κερδὸν κρημνίζουσι καὶ ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομοῦνται νέαι ἐκκλησίαι ὡς π.χ. εἰς τὴν ἁγ. Φωτεινὴν, ἁγ. Παντελεήμονα, ἁγ. Ἀντωνίου, ἁγ. Δημήτριον, ἁγ. Ἡλίας, ἁγ. Μαρτίνου, ἢ καταστρέφονται μεγαθυρόμενοι αἱ παλαιαί, ὡς οἱ Ταξιάρχαι (Πύλη τῆς Ἀγορᾶς, Θηρεῖον), οἱ ἁγ. Ἀπόστολοι, οἱ ἁγ. Ἀναργυροί, Μεταμόρφωσις Ἡλίας (ἐσωτερικῶς).

Ταῦτα δὲ πάντα ἀσχημίζουσι τὴν πόλιν, διότι οἱ ἐνοριακοὶ ναοὶ δὲν ἱδρύνονται εἰς καταλλήλους κεντρικοὺς χώρους τῆς συνοικίας, ἀλλ' ὡς κακόμορφα νεοπλάσματα, αἰφνης ἀναπτύσσονται ὅταν τυχαίως ἤθελεν ἐξευρεθῇ μικρὸς χώρος δι' αὐτοὺς, καὶ τοιοῦτοι εἶνε οἱ πλείστοι τῶν ἐν Ἀθήναις ναῶν.

Γενικῶς λοιπὸν διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἀρχαίων χριστ. ναῶν πταίει τὸ ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, ἴσως δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ δῆμος, ὅστις δὲν προνοεῖ νὰ συνεννοηθῇ περὶ τοῦτο μετὰ τῆς προϊσταμένης ἀρμοδίου Ἀρχῆς.

ΠΤΑΙΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

Πταίει δὲ ἔπειτα ὡς εἶπομεν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, διότι ἀπὸ πρὸς προστασίαν τῶν προχριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων διὰ Β. Δ. εἶχε ἱδρυθῇ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία, ὅπως προϊσταται τῶν Χριστιανικῶν Ἀρχαιοτήτων, διὰ Β. Δ. ὡσαύτως ἱδρυθῇ καὶ Χριστ. Ἀρχαιολογ. Ἑταιρεία, ἕνα σκοπὸν ἔχουσα τὴν διάσωσιν ἀπὸ νεωτέρων καταστροφῶν τῶν ἀνὰ τὸ κράτος ἀρχαίων χριστιανικῶν ναῶν.

Τώρα ἐρωτῶμεν πλὴν ὀλίγιστων ἐξαιρέσεων ἔλαθέ ποτε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἢ μᾶλλον εἰπὼν ἢ Γεν. Ἐφορία τῶν Ἀρχαιοτήτων ὑπ' ὅψει συστάσεις, γνωμοδοτήσεις καὶ ἀναφοράς τῆς Χριστ. Ἀρχ. Ἑταιρείας ἀφορώσας τὴν διάσωσιν πολυτίμων μνημείων τῆς χριστ. τέχνης; Καὶ ὑπάρχει ναὸς ἀρχαῖος τῶν ὁποίων ἤρχισαν διὰ ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς μεθόδου καταστρέφοντες, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Χριστιαν. Ἀρχ. Ἑταιρεία ἀμέσως δὲν ἐπεμψε τὴν δέουσαν ἐκθεσιν πρὸς διάσωσιν εἰς τὴν Γεν. Ἐφορίαν τῶν Ἀρχαιοτήτων;

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΒΒΑΔΙΑ

Περὶ τοῦτο, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Λαμπάκης, εἰς δὲν ἀπαντήσῃ ὁ Γεν. Ἐφορος εἰς μετὰ προθυμῶν νὰ δημοσιεύσωμεν ἡμεῖς τὴν σειράν των πρωτοκόλλων τῶν σταλέντων ἐγγράφων. Εἶνε ἐξαιρέσεις ἂν ἡ Γεν. Ἐφορία ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν αἰτησὶν τῆς Χριστ. Ἀρχ. Ἑταιρείας, ὅτι περὶ τοῦ Κιβωρίου τῆς Πάρου καὶ ἐσχάτως περὶ τῆς Μονῆς Δαφνίου, ἀπὸ προσηγομένως ἐθεώρησε καλὸν νὰ ἀνακοινωθῇ εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι οἱ δὲνα κίνδυνον ἡ Μονὴ Δαφνίου διέτρεχε.

Τὴν δὲ θὰ ἐδολαπτεν τὴν Γεν. Ἐφορίαν ἐὰν συνεργάζετο μετὰ

πρὸ τοῦ ἐπισκεφθῆτε τὸ ἀδαμαντοπωλεῖον
ἢ ἂν Ἐμπιστοσύνη» τοῦ κ. Ἐμμ. Μπρι-
θάκη οὗτος Διόλου 90.